

Even een kleine inleiding. Een dogtrail is een survival voor hond en baas. Een team moet uit minimaal 4 honden en baasjes bestaan en max uit 8 baasjes en 13 honden. Dit jaar was de dogtrail in Papenvoort te Drente (NL). Ons team bestond uit 4 baasjes en 6 honden.

Vrijdag was mijn planning om rond 18.00 uur op de camping aan te komen. Maar helaas andere mensen op de weg wilde ook de A28 op en ik kreeg een giga file voor mijn kiezen. Onderweg had ik afgesproken met het teamlid uit Brabant, gelukkig stond zij in dezelfde file. Maar alle ergenissen van de file waren meteen verdwenen toen we om 20.00 uur op de camping kwamen.

Wat een geweldige lokatie, één groot bos en zoek maar een plekje waar je denk dat je je tenten kan opzetten. Toen onze tent opgezet was, kwamen de andere 2 teamleden. Met wat bijschijnsel van de auto's stond die tent ook vrij snel. Daarna even langs de grote tent en daarna allemaal ons mandje in. Mijn beide dames hadden hun plekje al snel gevonden, in de slaapzak aan mijn voetenend, lekker warm.

Om 7 uur zaterdag werden we gewekt, hup in de kleren, een giga ontbijt/lunch opgehaald (om van de honger en dorst kwamen we echt niet) en om 8.15 uur klaar voor de start. We kregen onze boekjes en een kleine uitleg. Nou sorry maar als dit het is, komen we nooit aan het eind. Bijna een onmogelijke opdracht om mee te beginnen. Dat bleek ook wel na 2,5 uur lopen, we kwamen weer uit op de provinciale weg en daar kwam ineens iemand van de dogtrail op zijn fiets aan. Dames, jullie zijn goed verdwaald, want jullie zitten helemaal aan de verkeerd kant. Loop de provinciale weg maar af en over ongeveer een half uur zijn jullie weer bij de start. Ok en bedankt.

Om 11.20 uur konden we weer opnieuw beginnen, met een paar extra tips snapte we de aanwijzingen veel beter en gingen we op weg, de volgende route ging een stuk beter en de moet kwam uit de schoenen omhoog zetten. Bij de eerste controlepost mochten we de thuisopdracht laten zien. Een zelfgemaakte fluit en een hond die op de fluittoon achteruit zou lopen. Gioi had de eer en ja hoor daar ging ze vol in haar achteruit inclusief een bochtje, deze punten waren binnen.

Op naar de volgende route, een groot houten kunstwerk zou ons de weg wijzen, gelukkig 1 teamlid snapte het meteen en we konden op weg. Helaas ging het met één van de teamleden steeds slechter en ze besloot eruit te stappen, voor de problemen te groot werden. De volgende opdrachten gingen goed, maar één van de teckels had een misstap gezet en moest gedragen worden, zij is bij de volgende post met haar vrouwtje verenigd naar de camping gegaan.

De laatste veldopdracht van de dag ging langzaam, veel groepen moesten nog voor ons, dus we hebben meer dan een uur moeten wachten. We gingen weer op weg, we kwamen een ander team tegen en zijn gefuseerd, de teckels en Indan dogs liepen samen op. Met zes weet je meer dan met drie. Gioi was toch te veel afgekoeld bij de laatste pauze en kreeg problemen met de spieren, zij is de rest van de dag door ons om de beurt gedragen, ze kon niet meer. Ja en het was inmiddels 19.00 uur, dus wat wil je na 11 uur ploeteren door het parcours heen. We kregen van de leiding te horen dat we een kortere weg naar huis moesten en hehe om 20.00 uur konden we ons afmelden. Het waren voor ons veel meer kilometers geworden dan de 12 die het waren volgens de leiding.

Even bijkomen en daarna naar de grote tent voor een geweldige georganiseerde BBQ. Met een volle maag en een voldaan gevoel ging iedereen naar bed.

Zondag mochten we om 10.00 starten, dus redelijk uitslapen. Met frisse moed en stramme benen gingen we weer op weg. Door alle opstoppingen aan de start gingen we pas om 10.45 uur van start. Alles liep op rolletjes, de opdrachten waren goed uit te voeren en het was weer volop genieten. Wat soms onmogelijk leek, blijkt toch allemaal te kunnen. De vrijwilligers heb ik goed vermaakt op onze veldopdracht. Nadat één van de teckels 6 ballen had opgezocht in het bos, kregen we 6 noten te zien van een liedje, ik nuriede meteen het hele liedje door, maar was maar niet in staat om op de woorden te komen. Eindelijk wist ik het hele liedje, behalve de eerste zin, wat ook de titel is van het liedje. Iedereen had de slappe lach en ik wist het echt niet meer. Gelukkig kunnen teckels goed helpen en met hun geblaf was de aanwijzing compleet. "Hondje waf, waf waf" waarom kom je soms slecht op oplossingen.

Bij de laatste route kwamen we de Indian Dogs weer tegen en weer hebben we als één team het einde gelopen, wat een goede samenwerking. 15.00 uur en onze trail zat erop voor 2008. Bij de prijsuitreiking kwamen we erachter dat teckels echt wel slimme honden zijn. Bij de veldopdrachten zijn we 2de geworden, de theorievragen waren we 9de en qua tijd waren we 21ste. Dat betekende een 12de plaats voor ons team, wow wat ben ik trots op ons allemaal en zeker op onze honden. 25 teams en dan toch als 12de eindigen, een geweldige prestatie vind ik.

Onze eerste dogtrail is een feit en zeker te weten dat dit niet onze laatste zal zijn.

Groetjes van Thea en de doggies